

[Jørgen Jensen]

samfundets side over for dem. Det var at gøre noget ved den lovgivning, som hedder EFG, og meget andet, som man heller ikke vil fra den nuværende regerings side. Derfor var dér altså bedre måder at løse det på. I den nuværende situation står vi over for nogle, der vil gå helt til højre for at gøre centrum-demokraterne glade, og nogle, der siger: nej, så må vi trække det en helt anden vej, og de sidste støtter jeg ganske givet i den nuværende situation.

Vi må sige, at vi kan stemme for regeringens ændringsforslag om de selvstændiges ægtefæller. Vi mener også, at bestemmelsen om de tidligere ledige, som får mulighed for dagpenge, skal træde i kraft så hurtigt som muligt, så de får glæde af det i år. Derfor vil vi også stemme for dette forslag.

I øvrigt vil vi stemme for de af VS stillede ændringsforslag, men går imod ændringsforslag nr. 21 fra fremskridtspartiet, fordi det trækker i den direkte modsatte retning.

Jeg vil til slut sige, at udgangspunktet for holdningen til dette forslag for alle burde være den situation, vi har med de mange ledige. Det, man gør her, er det modsatte: man ser væk fra det, man tilfredsstiller helt andre ønsker, også her i folketinget.

Bolvig (RV):

I al ydmyg beskedenhed vil jeg gerne bemærke, at det atter er bevist, at radikal medvirken i et forlig forbedrer et forslag på en lang række områder.

Fru Grethe Fenger Møller ville gerne være med i de forberedende og indledende forligsdrøftelser. Når jeg tænker på fru Grethe Fenger Møllers holdning til f. eks. dagpengene, så kunne jeg let foreslå ministeren og regeringen bedre forligspartnere.

Mange ordførere har nævnt den høje arbejdsløshed, og det er jo også vores allerstørste problem. Men loven løser naturligvis ikke arbejdsløshedsproblemerne. Det har heller ikke nogen sinde været intentionerne. Folketinget kommer snart til atter at diskutere det alvorlige arbejdsløshedsproblem, f. eks. når nye stramninger skal gennemføres. Dér tror jeg, at vi her fra folketinget bliver nødt til at mobilisere alle positive kræfter i det danske samfund, for at vi virkelig for alvor kan få nedbragt vores alt for store arbejdsløshed.

Men vi har fået lovforslaget forbedret, og vi har fået løst en række problemer, som det var påtrængende at få klaret. Jeg sagde allerede ved første behandling, at der var mange gode ting i forslaget, men selv et godt forslag kan forbedres, og det er det, der er sket.

I den første tale overhovedet, jeg havde den ære at holde her i folketinget, nævnte jeg den urimelige 130 dages regel, og derfor er det klart, at det for det radikale venstre er overordentlig glædeligt, at vi nu efter en hård og langvarig indsats har fået denne urimelighed fjernet.

Jeg kan ikke lade være med, som hr. Melchior også var inde på det, sådan lidt sarkastisk at notere, hvordan hr. Kaj Poulsen og hr. Holm nu pludselig her fra folketingets talerstol gav udtryk for meget stor glæde og meget stor tilfredshed med, at man nu fik 130 dages reglen fjernet. Hvis de to regeringspartier havde været så glade og så tilfredse og havde keret sig så meget om denne 130 dages urimelighed, så kan det jo ikke andet end undre, at de ikke allerede havde fået det ind i forslaget fra starten. Jeg kunne da heller ikke lade være med at se, at hr. Kaj Poulsens og hr. Holms lovprisninger af ændringen af 130 dages reglen fremkaldte, jeg tror et syrligt, men i hvert tilfælde et skævt smil fra ministeren.

Jeg er glad for, at den i det oprindelige forslag nævnte 5 ugers grænse for, at deltidsbeskæftigede skulle modtage anvist arbejde, er sat op til 13 uger. Jeg tror i virkeligheden, at ministeren og hr. Kaj Poulsen i de indledende, skal jeg sige forligsdrøftelser var særdeles glade og tilfredse med, at det radikale venstre foreslog, at disse 5 uger skulle sættes op til 13 uger, og at vi stædigt insisterede på det. Jeg tror i virkeligheden, at vi hermed hjalp det største af de to regeringspartier i de interne drøftelser med lillebror. Vi er i hvert tilfælde glade for, at de 5 uger er sat op til 13 uger, ligesom vi er tilfredse med, at det nu understreges med hensyn til frigørelsesattesterne, at der skal være lighed mellem det private og det offentlige arbejdsmarked.

For mig er en af de væsentligste ting i det forlig, vi drøfter her, styrkelsen af arbejdsformidlingen. Vi lægger jo stadig nye arbejdsopgaver på arbejdsformidlingen. Vi har jo også gjort det her, ved at de større virksomheder rundt omkring i landet nu fornuftigvis skal meddele ændringer i arbejdsstyrken til ar-